

Tanévzáró – 2013. június

Az év utolsó estéjén vidám asztaltársaság cseverészett a vacsora maradékai körül. Valaki arra terelte a beszélgetés fonalát, hogy ki mit is mentene ki legelőször a házból egy esetleges katasztrófa helyzet esetén. „A betétkönyvet.” – nyilatkozta egy középkorú férfi. „Az ékszereket.” – mondta egy fiatal lány. „Jaj, hát természetesen a gyerekeket!” – kiáltotta egy hölgy. Ó persze, a gyerekek! Ők a legfontosabbak. Ebben aztán meg is egyeztek mindannyian. Eltelt egy jó félóra, már egész másról folyt a társalgás. Egyszerre csak óriási robbanás hallatszott. A konyhában az égő gázon felejtett fazékról repült le a fedő, s nagy gőzfelhő csapott ki az ajtón. Az asztaltársaság minden tagja hanyatt-homlok, egymást lökdösve menekült ki az udvarra. Néhány másodpercen belül mind kint voltak. Kivéve a gyerekeket, akik önfeledten játszottak tovább egy belső szobában. Sajnos sokszor magunk is elhisszük, hogy ténylegesen megvannak bennünk azok az erények, értékek, amikről sokat beszélünk.

Talán nem is gondoltátok, hogy a sokszor hallott, idézett mondás - „Ki mint vet, úgy arat!” – valójában a Szentírásból való. Pedig ha figyeltetek, az imént hallhattátok a szentleckében. Az ember sok mindent beképzelt magáról, vagy inkább jóindulatúan fogalmazva, sok értéket beleálmodik az életébe, ábrándozik arról, hogy hogyan legyen jó és értékes ember. De ha a tetteiben nem gyakorolja be napról napra a jót, ha ellinkeskedik az életét, vagy olyan dolgokkal foglalkozik, amelyek nem építik, inkább rombolják, akkor sajnos az álmaiból nem sok minden lesz. Amikor hirtelen döntési helyzetbe kerül – ilyen pedig sokszor van az életben – nem a megálmodott jó szerint cselekszik, hanem a begyakorolt rossz szerint. Ezért nagyon nem mindegy, hogy hogyan cselekszünk, hogyan állunk hozzá a feladatainkhoz és embertársainkhoz a mindennapokban. Ahogyan vetünk, úgy aratunk! Vagyis a befektetett munkánk, erőfeszítéseink térülnek meg – vagy nem! Most a tanév végén mindannyian mérleget kell, hogy készítsünk az elmúlt időről, ami nem tér már vissza: vajon épültem, gazdagodtam-e, az év elején megálmodott elképzeléseimet teljesítettem-e, a magammal szembeni elvárásokat – ha ugyan voltak – hoztam-e vagy sem? Ha igenlő, vagy legalábbis inkább igenlő választ adhatunk magunknak erre a kérdésre, akkor itt az idő, hogy megköszönjük Istennek az Ő segítségét, áldását. Nélküle nem mehettünk volna semmire, ezért figyelmeztet minket szintén a szentleckében Pál apostol arra, hogy kerüljük a dicsekvést és a másokkal való összehasonlítgatást. Ha viszont inkább nemet kell mondanunk a feltett kérdésre, ha csak szövegeltünk arról, hogy javítani fogunk, jobb tanulók leszünk, jobb kapcsolatra törekszünk tanárainkkal, osztálytársainkkal, szakítunk rossz szokásainkkal, de nem így cselekedtünk, akkor itt az ideje, hogy bocsánatot kérjünk Istentől mulasztásainkért, rossz döntéseinkért.

Az előttünk álló nyár sokatok számára az ellazulás, a leeresztés idejének tűnik. Persze, szükség van a pihenésre, kikapcsolódásra, arra, hogy mást csináljunk, mint általában a tanév során. Azonban ezt az időszakot sem szabad kivenni a fejlődés, épülés, szüntelen jobbá, értékesebbé válás folyamatából! Ha a nyár arra lesz jó, hogy ami értéket esetleg magadra szedsz a tanévben, abból kivetkőzz, akkor ezeket a hónapokat is csak bánni fogod utólag! Az ember alaphivatása ugyanaz a tanévben és a nyári vakációban egyaránt. Akkor vetünk jól, akkor fogunk gazdagon aratni, ha a jót tesszük, ha Isten és az embertársaink iránti szeretet vezérel bennünket munkában, tanulásban, de a pihenésben, kikapcsolódásban is. Isten parancsait kell követnünk, hogy a bennünk vágyként jelentkező jó kibontakozhasson. Erről beszél nekünk a talentumokról szóló evangéliumi idézet is. Ne gondoljuk, hogy nincs

felelőségünk a jövőnkkel kapcsolatban! Azok a képességeink, lehetőségeink, amelyeknek kibontakoztatásán nem dolgozunk, el fognak veszni! A nyár során arra is szánjunk időt, hogy a bennünk meglévő, de a tanévben kellőképp nem gondozott képességeket formálgassuk: a szorgalmat, mások elfogadását, a türelmet, a kitartást!